PII 0584

Oamenii de teatru cinstesc memoria tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej

OMAGIUL NOSTRU

E o despărțire tristă, grea, amară.

Pînă mai ieri ne umplea inimile de bucurie zîmbetul luminos al tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Îl simțim și acum, în continuare, alături de noi, căci temeliile teatrului romînesc și ale întregii noastre arte noi au drept ctitor partidul, înțeleapta sa conducere, îndrumarea sa consecventă, desfă-

PVA 1995/4

BIBLIOTECA INSTITUTULUI DE ISTORIA

www.cimec.ro

şurată cu marea competenţă izvorîtă din adevărurile filozofiei materialist-dialectice, strîns legate de practica vieţii.

Mă aflu în mijlocul unui tînăr colectiv de creaţie al acestor ani, şi întotdeauna căile noastre, căutările noastre, complexa şi dificila muncă de creaţie artistică ne-au fost limpezite de îndrumarea partidului.

Partidul ne-a dat bucurii, dar şi sarcini ce ne încarcă de răspunderi civice deosebite, emoţionante. L-am întîlnit de nenumărate ori pe tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej în mijlocul artiştilor. Şi cine dintre noi n-a fost impresionat să simtă atît de aproape suflarea fierbinte a acestui conducător legat de aspiraţiile poporului, a aceluia care, ieri, un simplu muncitor, a devenit primul cetăţean al Romîniei socialiste? Iar noi ştim foarte bine că oricine se va apleca asupra ultimelor decenii din viaţa agitată a contemporaneităţii, va trebui să ţină seama de ceea ce, în fruntea marelui partid al comuniştilor, a realizat acest luptător adînc înrădăcinat în realităţile poporului, patriei şi epocii sale.

Am pierdut o mare valoare naţională, şi cel mai fierbinte dintre omagiile pe care i le putem aduce, singurul demn de opera sa, este să continuăm, sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn, munca sa inspirată de ţelurile socialismului şi dăruită, cu o fidelitate exemplară, întregului popor.

În aceste momente, noi aducem conducerii partidului o mărturie de solidaritate şi un legămînt de abnegaţie.

Strîns uniţi în jurul Comitetului Central, în jurul conducătorilor noştri de nădejde, tovarăşii de luptă şi de victorii ai marelui om, vom munci cu o rîvnă sporită pentru înfăptuirea deplină a idealurilor care ne călăuzesc, pentru bunăstarea şi fericirea poporului nostru, pentru victoria cauzei păcii şi progresului social în lume.

Radu Beligan

NE NUMISE „AJUTOARE DE NĂDEJDE“

Firească sfială care te cuprinde, îţi taie graiul cînd întîlneşti o foarte mare personalitate, una dintre acele personalităţi pe care le ştii rare în contemporaneitate, despre care îţi spui că e o fericire de a te fi născut în acelaşi veac cu ele, se topea în faţa tovarăşului Gheorghe Gheorghiu-Dej, lăsînd în urma ei numai emoţia, dragostea, respectul.

Ştim cît datorăm toţi, îmi dădeam seama cît datorez eu însămi partidului prin care însuşi ţelul vieţii mele de om şi de scriitor a devenit altul, mai pur, mai înalt, mai vrednic de urmărit.

La Conferinţa pe ţară a scriitorilor (ianuarie 1962) ▶

www.cimec.ro